

нието не се ражда съ човѣка, трѣбва да се добие; Любовта може да ни дойде даромъ, но търпѣнието трѣбва да го придобиемъ. А страданието е единъ процесъ, чрѣзъ който може да се придобие търпѣнието; този е методътъ за придобиване на търпѣние.

За да търпимъ, трѣбва да сме заквасени съ три основни качества: мѣдростъ, истина и добро-дѣтель. Защо майката прѣтърпѣва извѣстни грѣшки на своето дѣте, а гледа да го възпита? Тя прѣдвижида, че то, макаръ и да има своите слабости, ще стане въ бѫдеще великъ човѣкъ, човѣкъ, полезенъ на своя домъ и на своята родина. Именно, като прѣдвижида това, майката си казва: „Азъ за това дѣте ще се изложа на всички несгоди и ще прѣтърпя всички негови слабости“. И тя умно постѣжва. Търпѣливиятъ човѣкъ е уменъ и прѣдвижида бѫдещето. Вземете една мома; когато не е още омжжена, тя дѣржи рѣчи си много чисти, не иска да ги накваси дори съ вода, може ги съ парфюми; но, когато се омжжи, не се стѣснява да ги намаца вече въ парфюма на дѣтенцето, и дори това ѝ е приятно. Какво намира тя въ това дѣте? Какво я приврѣзва къмъ него. Да го прѣтеглишъ — ще излѣзе само нѣколко килограма. Въ него има една божествена душа, която привлича любовта на майката дотолкозъ, щото тя съ своето дѣлготърпѣние е готова въ всичко да му угоди, грижи се по всѣкакъвъ начинъ за него. Ако останѣше да го отгледа мжжътъ, той би го захвѣрлилъ, би казалъ: „Тази работа не е за мене“. Слѣдователно, всѣка работа въ този свѣтъ, за да можемъ да я свѣршимъ, непрѣмѣнно трѣбва да имаме любовъ